

Ændringerne i forhold til den nuværende arkivlov er udarbejdet på baggrund af et forudgående udvalgsarbejde, hvor eksperter i form af repræsentanter for pressen, forskningsverdenen og forvaltninger har deltaget. Alle har haft mulighed for at belyse deres synspunkter og komme med ændringsforslag i forbindelse med udformningen af forslaget til den nye arkivlov. På den baggrund er arbejdet med den nye arkivlov skredet frem, og der er taget hensyn til mange synspunkter og forskellige interessegruppers væsentligste interesser.

Det væsentligste, jeg vil fremhæve, er, at tilgængelighedsfristerne ændres på en række områder. Det foreslås, at den almindelige tilgængelighedsfrist ændres fra de nuværende 30 år til 20 år, og dette forslag er stillet på baggrund af den vurdering, at 20 år må være tilstrækkeligt til at yde den fornødne beskyttelse af den politisk/-administrative proces. Samtidig skal det bemærkes, at muligheden for at fastsætte længere frister på op til 60 år i særlige tilfælde opretholdes.

I de særlige forhold, hvor det drejer sig om oplysning om enkeltpersoners private forhold, foreslås tilgængelighedsfristen nedsat fra 80 år til 75 år. Det er på baggrund af den betragtning, at oplysningerne som hovedregel ikke vil være tilgængelige i den pågældendes levetid. I de tilfælde, hvor der ikke kan begrundes en opretholdelse af 75-års-tilgængelighedsfristen, er fristen nedsat til 50 år. Det vil efter nogles mening ikke være en tilstrækkelig nedsættelse af fristelsen, men her er det så vigtigt at gøre sig klart, at der også skal tages hensyn til privatlivets fred.

Kl. 15.40

Der er endvidere i lovforslaget tale om en udvidelse af den nuværende lovs anvendelsesområde, sådan at vi også inddrager offentligt ejede selskabers arkivalier under lovgrundlaget. Der er tale om, at vi tilstræber at lave en parallelitet mellem statslige og kommunale arkivalier, og det er også fornuftigt. Der skal være størst mulig åbenhed og ensartede regler, uanset hvor arkivalierne kommer fra.

Der har været diskussion om oprettelsen af særlige ankenævn til prøvelse af afslag om ansøgninger om dispensation. Det er stadig væk vores holdning, at der ikke er et reelt behov for sådan en klageinstans. Af 2.500 ansøgninger om dispensation har kun 86 fået afslag på indsigt i sager, der ikke var forældede. Af de 86 blev kun 57 afvist med henvisning til private forhold som årsag. Det er altså så marginal en andel, at vi ikke mener, der er behov for en klageinstans.

I forbindelse med udarbejdelsen af arkivloven har det hele tiden været klart, at der har været to hovedhensyn at tage, nemlig at sikre den størst mulige åbenhed og tilgængelighed i forhold til arkiverne i den offentlige sektor og fra den offentlige sektor, samtidig med at det er vigtigt, at vi værner om privatlivets fred og om særlig følsomme oplysninger i forhold til den enkelte borger, men også i forhold til særlig følsomme oplysninger for samfundet og nogle af samfundets institutioner.

I Venstre mener vi, at de hensyn er tilgodeset med det forslag, der her ligger, og vi giver forslaget vores fulde opbakning.

Der er naturligvis altid tale om en balancegang, hvor man på den ene side skal sikre åbenhed og på den anden side sikre den enkelte borgers integritet, men det er vores opfattelse, som under førstebehandlingen i foråret, at det på udmærket vis er opnået med det forslag, der her ligger til behandling, og vi tilsiger det vores støtte og positive udvalgsbehandling.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg må indledningsvis udtrykke Socialdemokraternes tilfredshed med, at vi oven på den unægtelig hastige lovbehandling i foråret igen får lejlighed til at markere vores synspunkter i forhold til arkivloven.

Jeg skal så også orientere om, at de betæneligheder, vi gav udtryk for i forhold til lovforslaget, dem har vi fortsat, og de relativt få svar, Kulturudvalget nåede at få inden for fristerne, er ikke tilstrækkelige til, at vi bare nu kan give grønt lys.

Dog vil jeg gerne indskyde, at de drøftelser og de afgørelser, måske skulle jeg sige omgørelser, vi har set vedrørende Statens Arkivers placering og indretning sammen med den i øvrigt udmærkede høring, vi havde i går om samme emne, er medvirkende til at understrege, at arkivernes ordning og arkivloven er to sider af samme sag. Så på den baggrund hilser vi det velkommen, at vi igen skal tage fat på arkivlovforslaget.

Vi er fortsat af den opfattelse, at det er ønskværdigt med endnu kortere frister for tilgængelighed end de foreslåede, men vi har egentlig megen forståelse for, at der er praktiske forhold og menneskelige hensyn, jeg tror, hr. Kim Andersen kaldte det privatlivets fred, der bør tages og vægtes højere end almindelig, meget lav tilgængelighedsgrænse.